

Silencis dolorosos

«Cal conèixer la veritat i saber què va fallar. Però sobretot, cal detectar què s'ha de millorar per tal que un episodi com el de la Fundació Fiella de Tremp no es torni a repetir mai més»

[despiece]**Fa tot just un any** va començar un dels episodis més foscos i tristos de la història recent de Tremp i del Pallars. La **residència Fundació Fiella** va patir un **brot de Covid-19** que va afectar la pràctica totalitat dels treballadors i dels residents, i es va endur la vida de 61 ancians.

Un any de distància sembla poc, i de fet és poc temps. Tanmateix, aquesta trista efemèride permet plantejar-se una sèrie de qüestions. La primera, que aquest cas dolorós no està tancat. La **Fiscalia de Lleida** té sobre la taula, des de fa gairebé set mesos, l'informe emès pels Mossos d'Esquadra sobre les greus mancances detectades en els protocols de la residència. El delictes investigat és d'envergadura: **presumpte homicidi imprudent**.

D'aquest succés se'n desprèn que, efectivament, la gestió del brot al centre no va ser exemplar. Així ho evidencia el fet que la gestió de la residència no hagi tornat a mans del **Patronat de la Fundació Jaume Fiella**, com també les nombroses crítiques dels familiars de les víctimes per la manca d'informació rebuda durant aquells dies terribles.

El **Departament de Salut** va intervenir el centre el 28 de novembre, una setmana després de l'inici del brot. Això també ha fet qüestionar el seu paper en la gestió de la crisi. No només per haver perdut un temps crucial en prendre una decisió, sinó perquè la majoria de les defuncions es van produir quan la conselleria estava al timó de la residència, malgrat és evident que en el moment que es va intervenir el centre el brot ja estava descontrolat.

A banda de les crítiques i acusacions creuades entre les diferents institucions implicades, el que ha deixat aquest greu episodi és una **estela de silencis**. Silencis dolorosos, primer per als **familiars de les víctimes**, però també per als habitants de Tremp, del Pallars Jussà i de tot el país. Potser la irrupció de la Covid-19 va agafar tothom desprevingut, però casos com el de la Fundació Fiella han tret a la llum que el funcionament de moltes residències -a priori considerades modèliques- no era, ni de lluny, el més òptim.

I el més important: el **silenci de la justícia**. Un any després de l'inici de la tragèdia, aquesta aparent inacció genera desconcert i impotència. Per sobre de tot, les famílies necessiten saber què va passar amb els seus éssers estimats, persones que van morir com ningú mereix: soles i desateses. Cal conèixer la veritat i saber què va fallar. Però sobretot, cal detectar què s'ha de millorar per tal que un episodi com el de la Fundació Fiella de Tremp no es torni a repetir mai més.[/despiece][nointext]